

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1443/2019

06.02.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђура Старчевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 178/17 од 18.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 642/19 од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној 06.02.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђура Старчевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 178/17 од 18.03.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 642/19 од 18.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 178/17 од 18.03.2019. године, између осталих, окривљени Ђуро Старчевић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.02.2016. до 29.03.2017. године, као и време проведено под мером забране напуштања стана од 29.03.2017. до 28.03.2018. године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног Ђура Старчевића је одузета опојна дрога „трамадол“ укупно 36000 капсула по 50 милиграма, а на основу члана 87. КЗ му је изречена мера безбедности одузимање предмета као у изреци, док му је на основу члана 92. у вези члана 91. КЗ одузета противправна имовинска корист 7.500 евра, 25 долара и 1.550,00 динара, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 642/19 од 18.09.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду - у делу одлуке о казни у односу на окривљеног Ђура Старчевића и жалбе браниоца окривљених Ђура Старчевића и АА - у делу одлуке о одузимању имовинске користи, преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 178/17 од 18.03.2019. године

тако што је тај суд окривљеног Ђура Старчевића, због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју је урачунато време проведено у притвору од 02.02.2016. до 29.03.2017. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 29.03.2017. до 28.03.2018. године, те је од окривљеног Ђура Старчевића на основу члана 91. и члан 92. КЗ одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 300 евра, док се преостали новац који је од окривљеног привремено одузет и то износ од 7.200 евра, 25 долара и 1.550,00 динара има вратити окривљеном. У преосталом делу изјављене жалбе су одбијене као неосноване а првостепена пресуда је, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ђура Старчевића, адвокат Жељко Санковић, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости због „повреде закона одредбе члана 28. и члана 25. КЗ, у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да „донесе пресуду о усвајању захтева и побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење пред измењеним већем или да исте преиначи у целини или делимично“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђура Старчевића, адвоката Жељка Санковића Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђура Старчевића, адвоката Жељка Санковића је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона и то одредбе члана 28. Кривичног законика и 25. Кривичног законика уз образложење да је „на чињенично стање утврђено у побијаним пресудама погрешно примењен закон, с`обзиром на то да се окривљени налазио у стварној заблуди у погледу тога да је „трамадол“ опојна дрога, па самим тим није ни извршио кривично дело за које је осуђен, а поготову при чињеници да је остао неутврђен субјективни елемент бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ односно да није утврђено да је окривљени поступао са директним умишљајем, свестан сваког сегмента инкриминисних радњи“, чиме се по налажењу овог суда, указује, без нумеричког означавања, на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване, а како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 6 и 7 другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић